

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1936-1937.	N° 219	ZITTINGSSJAAR 1936-1937.	
N° 217 : PROJET DE LOI.	SÉANCE du 15 Avril 1937	VERGADERING van 15 April 1937	WETSONTWERP : N° 217.

PROJET DE LOI

autorisant le Roi à nommer à des places de Magistrat de complément et à certaines places de Juge de paix ou de Greffier de Justice de paix.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE LA JUSTICE (1)
PAR M. HOSSEY.

MESDAMES, MESSIEURS,

Ce projet de loi fut déposé au Sénat le 19 novembre 1936.

Dans l'Exposé des motifs, il est d'abord constaté que la loi de surséance à certaines nominations judiciaires avait réduit dans de notables proportions le nombre de magistrats et des fonctionnaires de l'ordre judiciaire dans toute l'étendue du Royaume.

D'autre part, le nombre et l'importance des affaires judiciaires tant civiles que répressives se sont accrues en même temps que les lois et des arrêtés nombreux ont élargi le champ d'action de la Justice.

Des statistiques mettent en relief la réalité de ces constatations.

Il en résulte que l'activité des Cours et Tribunaux s'est donc accrue dans une mesure considérable, sans augmentation proportionnelle du nombre des magistrats, parfois même malgré la réduction de ce nombre.

Les mesures proposées par le projet de loi s'avèrent indispensables dans l'intérêt de la Justice et des justiciables, les unes sont temporaires, les autres définitives.

1. Mesures temporaires.

En vue de liquider l'arriéré qui encombre les Cours et Tribunaux de première instance le projet tend à permettre l'organisation de chambres supplémen-

(1) Composition de la Commission : M. Marck, président; Mme Blume-Grégoire, MM. Bohy, Brunet, Collard, Craeybeckx, Gruselin, Hossey. — Carton de Wiart, Delwaide, De Winde, Kluyskens, Koelman, Maes, Poncelet. — Janssens (W.), Jennissen. — Collet (P.), Legros. — Romsée. — Lahaut.

WETSONTWERP

waarbij aan den Koning machtiging wordt verleend om te voorzien in de benoeming van bijgevoegde Magistraten en van sommige Vrederechters of Griffiers van Vrederechten.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE (1)
UITGEBRACHT DOOR DEN HEER HOSSEY.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Dit wetsontwerp werd op 19 November 1936 bij den Senaat ingediend.

In de Memorie van Toelichting, wordt eerst en vooral vastgesteld, dat door de wet tot uitstelling van sommige rechterlijke benoemingen het aantal magistraten en ambtenaren van de rechterlijke orde over geheel het Land in merkelijke mate werd ingekrompen.

Anderzijds, is het aantal en het belang der rechterlijke aangelegenheden, zoowel burgerlijke als strafrechtelijke, zeer toegenomen, terzelfder tijd als door de talrijke wetten en besluiten het arbeidsveld van de Justitie werd verruimd.

Dit seit blijkt trouwens uit de statistieken.

Dit heeft voor gevolg dat de bedrijvigheid der Hoven en Rechtbanken in vanzienlijke mate is aangegroeid, zonder dat in dezelfde verhouding het aantal magistraten werd aangevuld, soms zelfs ondanks de vermindering van dit aantal.

De maatregelen voorgesteld in het wetsontwerp lijken onontbeerlijk in het belang van het gerecht en van de rechtsonderhoorigen; de eene zijn van tijdelijken aard, de andere van bestendigen aard.

1. Tijdelijke maatregelen.

Ten einde het achterstallig werk waarmede de Hoven en Rechtbanken van eersten aanleg worden belemmerd van de baan te helpen, strekt het ont-

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Marck, voorzitter; Mevr. Blume-Grégoire, de heeren Bohy, Brunet, Collard, Craeybeckx, Gruselin, Hossey. — Carton de Wiart, Delwaide, De Winde, Kluyskens, Koelman, Maes, Poncelet. — Janssens (W.), Jennissen. — Collet (P.), Legros. — Romsée. — Lahaut.

taires pendant le temps nécessaire pour celle liquidation. Il ne prévoit que des places de magistrat de complément qui par leur nature disparaissent dès que les circonstances qui ont motivé leur création viennent à disparaître. Il propose la nomination de conseillers de complément à la Cour d'appel de Bruxelles et de Liège ainsi que de juge ou de substitut du Procureur du Roi aux Tribunaux de Bruxelles, Anvers, Mons, Charleroi, Gand, Hasselt et Liège.

2. Mesures définitives.

En ce qui concerne les Justices de paix, le projet prévoit que seront pourvues de titulaires les places de juge à Antoing, Beeringen, Gand (3e canton), Rochefort et Templeuve, et celle de greffier à Couvin. Ces nominations sont absolument indispensables et parfaitement justifiées.

Dans son rapport sur le projet fait au nom de la Commission de la Justice du Sénat, M. le Sénateur Orban rappelle les modifications subies par la loi du 18 juin 1869 qui reste la base de notre organisation judiciaire.

Il fait justement remarquer que les révisions successives des textes en cette matière ont provoqué une confusion telle qu'il est impossible de se faire une idée claire sur la situation de notre législation dans de nombreux domaines et forme le vœu que des mesures soient prises au plus tôt pour faire régler dans ce domaine plus d'ordre et de clarté.

En ce qui concerne les mesures temporaires comme pour les mesures définitives, la Commission du Sénat a marqué son accord en faisant remarquer cependant que la Cour d'appel de Gand est également surchargée pour le moment.

Des amendements furent proposés par divers membres. Ceux auxquels le Gouvernement se rallia furent adoptés à savoir :

Art. 1. — I. — Remplacer l'alinea 2 comme suit :

« Cour d'Appel de Bruxelles : un président, trois conseillers et un avocat général. »

II. — Insérer entre les alinéas 2 et 3 un alinéa nouveau ainsi conçu : Cour d'Appel de Gand : deux conseillers.

Art. 5. — Insérer entre les mots « Beeringen et « Gand » le mot « Enghien ».

Le projet modifié par ces amendements (document n° 217, année 1936-1937 Chambre des Représentants) fut voté en séance du Sénat du 24 mars 1937.

Votre Commission a procédé à l'examen du projet en sa séance du 13 avril 1937.

werp er toe de inrichting mogelijk te maken van bijkomende kamers, gedurende den tijd noodig om die zaken af te handelen. Het voorziet slechts plaatsen van bijgevoegde magistraten die, uiteraard zelf, zullen verdwijnen zoodra de aanleidende omstandigheden zijn weggeruimd. Het stelt de benoeming voor van bijgevoegde raadsheeren in het Hof van Beroep te Brussel en te Luik, alsook van rechter of van substituut-procureur des Konings bij de Rechtbanken te Brussel, Antwerpen, Bergen, Charleroi, Gent, Hasselt en Luik.

2. Definitieve maatregelen.

Wat de Vrederechten betreft, wordt in het ontwerp voorzien dat een titularis zal worden aangeduid voor de plaatsen van vrederechter, te Antoing, Beeringen, Gent (3^e kanton), Rochefort en Templeuve, alsook voor die van griffier te Couvin. Die benoemingen zijn onontbeerlijk en ten volle gebijlijkt.

In zijn verslag over het ontwerp uitgebracht namens de Commissie voor de Justitie van den Senaat, wordt door den heer senator Orban herinnerd aan de wijzigingen welke werden aangebracht aan de wet van 18 Juni 1869, dewelke de grondslag blijft vormen van onze rechterlijke inrichting.

Terecht doet hij opmerken dat de opeenvolgende herzieningen van de teksten dienaangaande dergelijke verwarring hebben gesticht, dat het onmogelijk is geworden zich een klaar denkbeeld te vormen van onze wetgeving op menig gebied en drukt den wensch uit dat maatregelen zonder verwijl zouden worden getroffen om op dit gebied meer orde en klaarheid te doen heersen.

Zoowel wat de tijdelijke als de definitieve maatregelen betreft, heeft de Commissie van den Senaat hare instemming betuigd, mits nochtans er op te wijzen dat het Hof van Beroep te Gent insgelijks overlast is voor het oogenblik.

Amendementen werden door onderscheidene ledeni ingediend. Die waarmede de Regeering hare instemming betuigde werden goedgekeurd, namelijk :

Art. 1. — I. — Lid 2 te vervangen als volgt :

« Hof van Beroep te Brussel : een voorzitter, drie raadsheeren en één advocaat-generaal. »

II. — Tusschen lid 2 en lid 3, een nieuw lid in te voegen luidende : « Hof van Beroep te Gent : twee raadsheeren ».

Art. 5. — Tusschen de woorden « Beeringen » en « Gent », het woord « Edingen » inlasschen.

Het aldus door deze amendementen gewijzigd ontwerp (Stuk n° 217, jaar 1936-1937, Kamer der Volksvertegenwoordigers) werd in vergadering van den Senaat van 24 Maart 1937 goedgekeurd.

Uwe Commissie ging over tot het onderzoek van het ontwerp in vergadering van 13 April 1937.

Elle s'est ralliée aux considérations émises dans l'Exposé des motifs et dans le rapport de la Commission de la Justice du Sénat.

Un membre s'est plaint de la situation créée à Anvers, qui selon lui, n'a pas son compte dans le nombre des Conseillers qui siègent à la Cour d'Appel de Bruxelles.

Un autre membre a souhaité voir poser à M. le Ministre de la Justice la question de savoir la différence qu'il y aura entre les magistrats de complément et les magistrats ordinaires.

En l'absence de titulaire effectif à la tête du Ministère de la Justice au moment de la rédaction de ce rapport, et en attendant de pouvoir poser la question proposée à M. le Ministre, il nous semble que d'après le texte même du projet la différence entre les magistrats de complément et les magistrats ordinaires réside dans le fait que les magistrats de complément ne pourraient prendre rang dans le cadre des magistrats ordinaires qu'au fur et à mesure des vacances qui se produiraient. Leur nomination est donc définitive mais provisoirement ils ne sont pas considérés comme titulaires (art. 4 du projet).

Enfin un membre approuvé par tous les autres membres de la Commission présents, a estimé que le moment était venu d'abroger dans son ensemble la loi de cadenas pour en revenir à nommer un Juge de Paix dans chaque canton.

Sur ce point, votre Commission a marqué son parfait accord sur les considérations si bien énoncées dans le rapport de la Commission de la Justice du Sénat par M. le Sénateur Orban qui s'exprimait comme suit : « De nombreux juristes estiment que l'on a fait une mauvaise économie et que le Juge de Paix dans son canton est une des meilleures garanties de relèvement moral et de bonne entente entre les citoyens; il faut ajouter que de nombreux conflits susceptibles de troubler la paix et la bonne entente, peuvent être évités lorsque le Juge de Paix a le temps de se consacrer à sa haute mission, dans toute son ampleur et son importance sociale. Il n'est plus à même de le faire dans la même mesure en de nombreux cas, surtout depuis qu'un certain nombre de lois ont étendu la compétence des Juges de Paix dans une si large mesure. »

Sous réserve de ces observations votre Commission a adopté à l'unanimité le texte du projet tel qu'il nous a été transmis par le Sénat. Votre Commission a en même temps souligné qu'il y avait urgence à faire voter ce projet.

Le Rapporteur,
J. HOSSEY.

Le Président,
H. MARCK.

Zij heeft zich aangesloten bij de overwegingen vooruitgezet in de Memorie van Toelichting en in het verslag van de Commissie voor de Justitie van den Senaat.

Een lid kloeg over den toestand aldus geschapen voor Antwerpen dat, volgens hem, niet zijn vereischt aandeel bekomt in het aantal Raadsheeren zetelend bij het Hof van Beroep te Brussel.

Een ander lid drukte den wensch uit, dat aan den heer Minister van Justitie de vraag zou worden gesteld welk onderscheid er zal bestaan tusschen de bijgevoegde magistraten en de gewone magistraten.

Gezien de afwezigheid van een effectieve titularis aan het hoofd van het Ministerie van Justitie, op het oogenblik, dat dit verslag werd opgemaakt, en in afwachting dat de vraag aan den heer Minister zal kunnen worden gesteld, lijkt het ons dat, volgens den tekst zelf van het ontwerp, het verschil tusschen de bijgevoegde magistraten en de gewone magistraten bestaat in het feit, dat de bijgevoegde magistraten slechts rang in het kader der gewone magistraten zouden mogen nemen, naarmate er plaatsen zouden openvallen. Hunne benoeming is dus van bestendigen aard, doch voorlopig worden zij niet als titularis beschouwd (art. 4 van het ontwerp).

Ten slotte, was een lid van oordeel, hierin gesteund door al de overige aanwezige leden van de Commissie, dat het oogenblik was gekomen om de Grendelwet in haar geheel in te trekken en opnieuw een Vrederechter te benoemen in elk kanton.

Nopens dit punt, betuigde uwe Commissie hare volledige instemming met de beschouwingen die zoo goed werden uitgedrukt, in het verslag van de Commissie voor de Justitie van den Senaat, door den heer Senator Orban, luidende als volgt : « Velen immers zijn de meening toegedaan dat men hier een slechte besparing deed en dat de Vrederechter in zijn kanton een der beste waarborgen is van zedelijke verheffing en goede verstandhouding onder de burgers; ook nog dat vele betwistingen die den vrede en de verstandhouding dreigen te storen kunnen worden voorkomen, wanneer hij tijd heeft om zijn hooge zending in haar vollen omvang en in haar sociale betekenis te vervullen. Hij kan dit thans in vele gevallen niet meer in dezelfde mate, vooral niet sinds een aantal wetten de bevoegdhed van de vrederechters in zoodruime mate hebben uitgebreid. »

Onder voorbehoud van die opmerkingen, keurde uwe Commissie eenparig den tekst goed van het ontwerp, zoools dit ons door den Senaat werd overgemaakt. Uwe Commissie heeft er tevens op gewezen dat dit ontwerp spoedig in behandeling diende genomen.

De Verslaggever,
J. HOSSEY.

De Voorzitter,
H. MARCK.